

מכון "הלכות שבת השנתי" - ללימוד כל או"ח "הלכות שבת" במעגל כל שבתות השנה שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א" אמר הקב"ה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפנייהם ברבים הלכות שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות בכל שבת ושבת

אמר רחבי"א אמר רבי יוחנן כל החשמו שבת נהלכנו אפילו עובד עבודה זרה נדור אנוש מוחלין לו

[49] שבת פרשת כי תצא

הלכות שבת השנתי לימוד שולחן ערוך הלכות שבת לכל שבתות השנה - עמוד אחד ליום

גליון מ"ט

חיובא רמיא לדרוש ולתור לדעת הלכות שבת, ולעבוד עליהם לפחות פעם אחת בשנה. (ספר חסידים)

קודם הלימוד יאמרו: הנני רוצה ללמוד. כדי שביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ישרות. ולידי ידועת התורה. ונהיני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתנחמים ויהודנה"י על ידי הנעלים בך חילו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישכאל.

סדר הלימוד לשבת פ' תצא

המשך סימן שט - על מי מחללין שבת

ה. הרואה ספינה שיש בה ישראל המטורפת בים וכן נהר שוטף וכן יחיד הנדרף בפני עכו"ם מצוה על כל אדם לחלל עליהם שבת כדי להצילם. (ועיין לעיל סוף סימן ש"ז מי שרוצים לאנסו אם מחללין עליו שבת):

ט. כל היוצאים להציל חוזרים בכלי זיינם למקומם:

סימן של - דיני יולדת בשבת, ובו י"א סעיפים

א. יולדת היא כחולה שיש בו סכנה ומחללין עליה השבת לכל מה שצריכה קוראין לה חכמה ממקום למקום ומילדין (אותה) ומדליקין לה נר אפילו היא סומא ומכל מקום בכל מה שיכולין לשנות משנין כגון אם צריכים להביא לה כלי מביאו לה חברתה תלוי בשערה וכן כל כיוצא בזה:

ג. עכו"ם אין מילדין אותם בשבת אפילו בדבר שאין בו חילול שבת:

ג. נקראת יולדת לחלל עליה שבת משתשב על המשבר או משעה שהדם שותת ויורד או משעה שהכרותיה נושאות אותה בזרועותיה שאין בה כח להלך כיון שנראה אחד מאלו מחללין עליה את השבת:

ד. כל שלשה ימים הראשונים אפילו אמרה אינה צריכה מחללין עליה את השבת משלשה ועד ז' אמרה אינה צריכה אין מחללין מכאן ואילך אפילו אמרה צריכה אני אין מחללין עליה אלא הרי היא עד שלשים יום כחולה שאין בו סכנה:

ה. היושבת על המשבר ומתה מביאין סכין בשבת אפילו דרך רשות הרבים וקורעים בטנה ומוציאים הולד שמה ימצא חי. הגה: ומה שאין נוהגין עכשיו כן אפילו בחול משום דאין בקיאין להכיר במיתת האם בקרוב כל כך שאפשר לולד לחיות (איסור והיח):

א. עושין מדורה ליולדת כל שלשים יום ואפילו בתקופת תמוז (ואם מותרים אחרים להתחמם כנגד המדורה עיין לעיל סימן רע"ו):

א. הולד שנולד עושין לו כל צרכיו ומרחיצין אותו ומולחין אותו וטומנין השליא כדי שיחם הולד והותכים את הטבור והני מילי בנוולד לט' או לז' אבל נולד לח' או ספק בן ז' או בן ח' אין מחללין עליו אלא אם כן גמרו שערו וצפרניו:

ח. נולד לח' או ספק בן ז' או בן ח' שלא גמרו שערו וצפרניו אסור לטלטלו אבל אמו שוחה עליו ומניקתו מפני צער החלב שמצערה וכן היא בעצמה יכולה להוציא בידה החלב המצער אותה:

ט. מישרים אברי הולד שנתפרקו מחמת צער הלידה:

י. מותר לכרכו בכגדיו שלא יתעקמו אבריו:

יא. אם נפלה ערלת גרון הולד מותר לשום אצבע לתוך פיו ולסלק הערלה למקומה אף על פי שפעמים שמקיא:

סימן שלא - דין מילה בשבת, ובו י' סעיפים

א. עושים כל צרכי מילה בשבת מוהלין ופורעין ומוצצין ונותנין עליו כמון:

ב. כל זמן שלא סילק ידו מן המילה חוזר אפילו על ציצין שאינם מעכבין סילק ידו אינו חוזר אלא על ציצין המעכבין ואלו הם המעכבין בשר החופה אפילו רוב גובהה של עטרה במקום אחד:

ג. בין ח' אם גמרו שערו וצפרניו מלין אותו בשבת ואם לא גמרו אפילו אם הוא ספק בן ז' ספק בן ח' אין מלין אותו בשבת ואין צריך לומר בן ח' ודאי ואם הוא בן שבע ודאי אפילו לא גמרו שערו וצפרניו מלין אותו (ועיין ביורה דעה סימן רס"ו):

ד. מילה שלא בזמנה אינה דוחה שבת:

ה. אנדרוגינוס ונולד בין השמשות ונולד כשהוא מהול ויוצא דופן וכותית שילדה ואחר כך נתגיירה ומי שיש לו שתי ערלות אין מילתן דוחה שבת:

א. מכשירי מילה שאפשר לעשותם מערב שבת אינם דוחים את השבת לפיכך אם לא הביא איזמל למילה מערב שבת לא יביאנו בשבת אפילו במקום שאין בו אלא איסור דרבנן שהעמידו חכמים דבריהם במקום כרת. ולומר לאינו יהודי לעשותם אם הוא דבר שאם עשהו ישראל אין בו איסור אלא מדרבנן ואמר לאינו יהודי ועשהו ואם הוא דבר שאסור לישראל לעשותו מן התורה לא יאמר לאינו יהודי לעשותו (ועיין לעיל סימן ש"ו):

א. לא היה לו כמון שחוק מערב שבת לא ישחקנו אלא לועס בשיניו אם לא עירב מאתמול יין ושמן ליתן עליה לא יערבם היום אלא יתן כל אחד לבדו:

ח. אין עושין לה חלוק אלא כורך עליה סמרטוט ואם אין לו כורך על אצבעו דרך מלבוש לשנות מדרך הוצאה בחול ומביא דרך חצר אחרת אפילו לא נשתתפו יחד:

ט. בזמן חכמי הגמרא אם לא היו רוחצים את הולד לפני המילה ולאחר המילה וביום שלישי למילה במים חמין היה מסוכן לפיכך נזקקו לכתוב משפטו כשחל להיות בשבת והאידינא לא נהגו ברחיצה כלל ודינו לרחוץ בשבת אם רצו כדן רחיצת כל אדם. הגה: ובמדינות אלו נוהגים לרחצו לפני המילה בחמין שהוחמו מאתמול ולאחר המילה במוצאי שבת וכן אם היה יום ג' למילתו בשבת ורואים שיש צורך לרחצו מכינים חמין מבעוד יום ורוחצים אותו בשבת וכל זה מן הסתם אבל אם רואים שיש לחוש לסכנה אם לא ירחצו אותו אחר המילה בודאי מותר לרחצו ולחלל עליו שבת מידי דהוי אשאר חולה שיש בו סכנה:

י. אדם שלא מל מעולם לא ימול בשבת אבל אם מל כבר פעם אחת מותר למול בשבת אפילו אם הוא אבי הבן. הגה: ועיין עוד דיני מילה בטור יורה דעה סימן רס"ו:

סימן שלב - שלא לילד הבהמה בשבת, ובו ד' סעיפים

א. אין מילדין את הבהמה בשבת:

הנה מובא פאן ספר שולחן ערוך הלכות שבת מחולק ל'פ' שבתות השנה. עמוד אחד ליום. כף יגמור כל הלכות שבת במעגל כל שבתות השנה. ויזכה שיומללו לו כל עונותיו. נא לפרסם בפתי פנסיות ובפתי מדרשות. ובשמחות. וכלל החכמים וידידים. לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא על ידי לימוד הלכה כל יום. שהוא יתורה לשמה! וכך תמזכה את הרבים וגליון מ"ט - שבת פרשת כי תצא [49] זוכה לפנים צדיקים!

